

การสร้างชุดสื่อวีดิทัศน์เรื่อง การพับผ้าเช็ดปากเพื่อพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอ
ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

Development of the Instructional Napkin Fold Learning Media of Oral Presentation
Skills of Fourth Year English Major Students at Loei Rajabhat University

ศรีจิตรา นวรัตน์ภรณ์

Srijittra Navaruttanaporn

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

Faculty of Humanities and Social Sciences, Loei Rajabhat University

Corresponding author. Email: Email: srijittra9@yahoo.com

(Received: May 7, 2023; Revised: May 22, 2023; Accepted: June 5, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างชุดสื่อวีดิทัศน์เรื่อง การพับผ้าเช็ดปากเพื่อการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดสื่อวีดิทัศน์ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดสื่อวีดิทัศน์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 จำนวน 40 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม ภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) ชุดสื่อวีดิทัศน์เรื่อง การพับผ้าเช็ดปาก ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) แบบวัดความรู้ขั้นตอนการพูดนำเสนอ และแบบวัดความรู้คำศัพท์และสำนวนการพับผ้าเช็ดปาก และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดสื่อวีดิทัศน์ ระเบียบวิธีวิจัยใช้การศึกษาเชิงปริมาณ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และ ค่า p-value ที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของชุดสื่อวีดิทัศน์ เท่ากับ $80.1/82.5$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดที่ 75/75
2. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาหลังเรียน ($\bar{X} = 103.4$ SD = 13.2) โดยใช้ชุดสื่อวีดิทัศน์สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 89.5$ SD = 17.1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อชุดสื่อวีดิทัศน์ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านคู่มือชุดสื่อวีดิทัศน์ ด้านVDO/ YouTube/ QR Code พร้อมภาพประกอบและเสียงสองภาษา (ภาษาอังกฤษ-ภาษาไทย) และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ชุดสื่อวีดิทัศน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อค้นพบที่สำคัญในงานวิจัยนี้คือ การได้เรียนรู้จากสื่อที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบทเรียน การมีส่วนร่วมในการเลือกรูปแบบการพับผ้าเช็ดปากที่นำเสนอด้วยตนเอง และการนำสื่อไปใช้เป็นต้นแบบในการเรียนและการปฏิบัติของนักศึกษา สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยพัฒนาทักษะการนำเสนอ รวมถึงการกระตุ้นแรงจูงใจ ความสนใจ และความสนุกในการเรียนรู้ของนักศึกษา

คำสำคัญ : ชุดสื่อวีดิทัศน์; การพับผ้าเช็ดปาก; ทักษะการพูดนำเสนอ

Abstract

The purposes of this research were: 1) to develop the instructional napkin fold learning media of oral presentation skills according to 75/75 criteria, 2) to compare the English achievement of English majors students, before and after learning through the instructional napkin fold learning media, and 3) to study English majors students' satisfaction towards the instructional napkin fold learning media. The sample was 40 fourth-year English majors students at Loei Rajabhat University who registered in English for Hotel Course in the first semester in the academic year 2021 obtained by purposive sampling. The research instruments were: 1) the instructional napkin fold learning media according to 75/75 criterion, 2) English proficiency test form of process of oral presentation, 3) vocabulary and expressions of napkin fold, and 4) the satisfactory questionnaire towards the instructional napkin fold learning media. The methodology was applied with a quantitative study. The statistics used were percentage, mean, standard deviation, One-way ANOVA, and p-value at .05 level.

The research revealed the following results:

1. The efficiency of the instructional napkin fold learning media of speaking skills was of 80.1/82.5 which higher than 75/75 criterion.
2. English oral presentation skills of the students after learning through the instructional napkin fold learning media ($\bar{X} = 103.4$ SD =13.2) was significantly higher than what they had before ($\bar{X} = 89.5$ SD = 17.1) at .05 level.
3. The students' satisfaction towards the instructional napkin fold learning media under 3 aspects: the instructional napkin fold learning media manual book, VDO)/ YouTube/ QR Code with pictures illustrations, and audio (English-Thai) and the benefit from learning the instructional napkin fold learning media was at a very high level.

Importantly, the research findings also found that learning from appropriate media and in accordance with the lessons, participating in selecting the patterns of napkin fold by self-presented, and using the media as students' prototype in learning and practicing. These were the important factors to help improve oral presentation skills, including activating motivation, interest, and enjoyment of students' learning.

Keywords: The Instructional Learning Media; Napkin Fold; Oral Presentation Skills

1. บทนำ

ปัจจุบัน ความก้าวหน้าด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา เทคโนโลยี และอุตสาหกรรมแขนงต่าง ๆ มีการขยายตัวและเติบโตมากขึ้น จึงส่งผลให้มีการแข่งขันทางด้านตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น รวมถึงในอนาคตการเปลี่ยนแปลงบริบทต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในหลากหลายมิติ ซึ่งปรากฏชัดเจนในด้านเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีผลกระทบต่อวิถีชีวิต รวมถึงรูปแบบการทำงานหรือการประกอบอาชีพของ ทุกคน โดยเฉพาะการส่งผลกระทบต่อวิธีการทำงานของแรงงานส่วนใหญ่ของประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ในยุค

ปัจจุบันบทบาทของเทคโนโลยีมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และสามารถช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของคนไทยได้ (สุพล พรหมมาพันธุ์, 2560) หากบุคคลใดที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดนำเสนอเพื่อสื่อสารให้ผู้รับฟังเข้าใจ จะมีโอกาสในการประกอบอาชีพหรือการก้าวสู่ตำแหน่งงานที่ดี ได้รับค่าตอบแทนสูง และมีทางเลือกที่ดีกว่าบุคคลที่ไม่มีความสามารถในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562; Festallor Education, 2020; Roshid, 2013) ทักษะด้านการใช้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็น และมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านการศึกษา สังคม การเมือง เศรษฐกิจ การค้า การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรม โดยเฉพาะการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ (Jing, 2010) ดังนั้นนักเรียน นักศึกษา หรือบุคลากรที่จะประกอบอาชีพในด้านต่าง ๆ ที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการพูดนำเสนอเพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติให้เกิดความเข้าใจ จึงจำเป็นจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องและเหมาะสม

การจัดการศึกษาของชาติได้มีการกำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่างๆ เพื่อให้ นักเรียน นักศึกษา และประชาชนของชาติสามารถพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษจำนวนมากยังมีปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงปัญหาการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ (นงสมร พงษ์พานิช, 2554) ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของ เนตรเปรี๊ยะ ชุมไชโย (2561) ได้กล่าวว่า นิสิตและนักศึกษาไทยส่วนใหญ่ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ กลัวผิด กลัวอาย ขาดความมั่นใจในตนเอง ความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ เช่นด้านของคำศัพท์ ขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง วัณฐ์ณรี ฤทธิรัตน์ และ ธัญญา ชिरะมณี (2557) ได้กล่าวสนับสนุนว่าปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย คือ นักศึกษามีความกังวล มีความกลัว ไม่ชอบเรียนวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพราะต้องนึกถึงภาษาไทยก่อนเสมอเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ และขาดการฝึกฝน นอกจากนี้ ชยกร สุตะโคตร และ วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ (2560); Suphatra (2018) ได้พบว่า นักศึกษายังมีความอาย กลัวเสียหน้า มีความกังวลในการพูดต่อหน้าเพื่อน นักศึกษาในชั้นเรียน เนื่องจากนักศึกษามีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อย เวลาจะพูดภาษาอังกฤษนึกคำศัพท์ไม่ออก พูดไม่เป็นขั้นตอน จึงไม่สามารถนำเสนอเป็นขั้นตอนได้ นอกจากนี้ สื่อการเรียนรู้อย่างต่าง ๆ ในปัจจุบันยังไม่ตอบสนองความต้องการและวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะด้านของนักศึกษา

สื่อการเรียนรู้ เป็นอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่เป็นสื่อกลางที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้เรียนสามารถค้นคว้าและเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดเวลา (เสรี วงษ์มณฑา, 2561; ศรีจิตรา นวรัตน์ภรณ์, 2563; Njoku, 2015) ซึ่งการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นไปตามแนวทางการเรียนรู้แบบพุทธินิยม (Constructivist) (ทศนา แคมมณี, 2556) โดยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาจากเอกสารคู่มือ และสามารถดูวิดีโอที่ค้นขั้นตอนการพับผ้าเช็ดปากในแต่ละรูปแบบจากการดู การฟัง การพูด และอ่านจากภาพที่เห็นจากวิดีโอ หรือ YouTube ได้ จากประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมมาเป็นเวลามากกว่า 15 ปี ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษายังมีข้อจำกัดในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษให้เข้าใจตามขั้นตอนและยังขาดสื่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงทดลองออกแบบการศึกษาโดยเริ่มต้นจากการสร้างสื่อวิดีโอที่ค้นเรื่อง การพับผ้าเช็ดปากเพื่อให้ได้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมและแก้ไขข้อจำกัด ตลอดจนพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษอย่างเป็นขั้นตอน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อสร้างชุดสื่อวิดีโอที่ค้นเรื่อง การพับผ้าเช็ดปากเพื่อทักษะการพูดนำเสนอของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดสื่อ
วิดีโอวีดีทัศน์เรื่อง การพับผ้าเช็ดปาก

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อชุดสื่อวิดีโอวีดีทัศน์เรื่อง การพับผ้าเช็ดปาก

3. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีขอบเขตในการศึกษาดังนี้

3.1 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 ในภาคการศึกษาที่ 1/2564 จำนวน 106 คน และ
กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม
ภาคการศึกษาที่ 1/2564 จำนวน 40 คน ใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้ต้องเรียน
เกี่ยวกับแผนกอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งมีบทเรียนเกี่ยวกับการพับผ้าเช็ดปาก

3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ชุดสื่อวิดีโอวีดีทัศน์เรื่อง การพับผ้าเช็ดปากจำนวน 4 รูปแบบ ประกอบด้วย รูปแบบ A: The Pin Wheel Napkin
Fold, รูปแบบ B: The Kimono Napkin Fold, รูปแบบ C: The Sail Napkin Fold, และรูปแบบ D: The Double Envelope
(Triangle Pouch) Napkin Fold โดยแต่ละรูปแบบจะมีแบบวัดความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน และขั้นตอนในการพุดำเสนอ
การพับผ้าเช็ดปาก (Grussendorf, 2007) ก่อน-ระหว่าง-หลังเรียน

3.3 ขอบเขตด้านเวลา

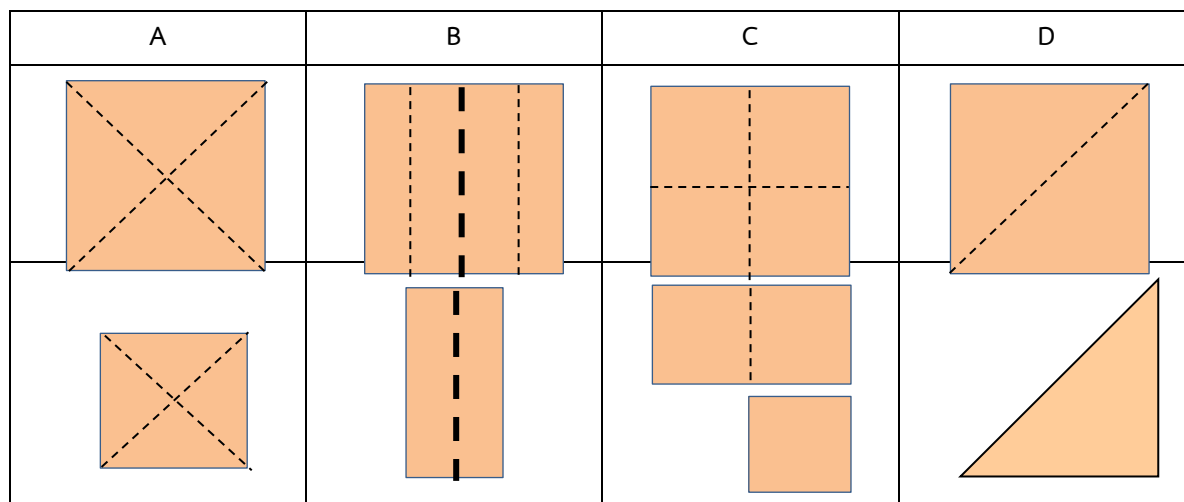
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย อยู่ระหว่าง เดือน กรกฎาคม 2564 ถึง ตุลาคม 2564

4. วิธีการวิจัย

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือวิจัย 3 ชนิด ได้แก่ 1) ชุดสื่อวิดีโอวีดีทัศน์เรื่อง การพับผ้าเช็ดปาก 2) แบบวัดความรู้ก่อน
เรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน ประกอบด้วย แบบวัดความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการพุดำเสนอ (มี 15 ข้อ คิดเป็นคะแนนเต็ม
15 คะแนน) แบบวัดความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และสำนวนการพับผ้าเช็ดปาก (มี 63 ข้อ คิดเป็นคะแนนเต็ม 63 คะแนน) และแบบวัด
ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการพับผ้าเช็ดปากจำนวน 4 รูปแบบ (มี 46 ข้อ คิดเป็นคะแนนเต็ม 46 คะแนน) และ 3) แบบสอบถาม
ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อชุดสื่อวิดีโอวีดีทัศน์

การพับผ้าเช็ดปากจำนวน 4 รูปแบบ จากรูปแบบการพับผ้าเช็ดปากจำนวนทั้งสิ้น 20 รูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
และให้นักศึกษาโหวตเพื่อเลือกรูปแบบที่มีการลงคะแนนสูงสุดเพียง 4 รูปแบบ โดยการวางผ้าเช็ดปากเป็นรูปแบบ A, B, C และ
D ดังนี้

ภาพที่ 1 ภาพการวางผ้าเช็ดปาก 4 รูปแบบ

4.2 แนวคิดการสร้างชุดสื่อวีดิทัศน์

การสร้างชุดสื่อวีดิทัศน์เรื่อง การพับผ้าเช็ดปาก เป็นการออกแบบสื่อการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม ในการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ประยุกต์แบบวัดความรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการนำเสนอจากหนังสือ English for Presentations (Grussendorf, 2007) ประยุกต์แนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบรายวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะกิจของ Hutchinson and Waters (1989 : 21-23) และการประยุกต์ขั้นตอนการสร้างสื่อวีดิทัศน์ของ Bawcom (1995 : 41-43) เนื่องจากมีความเหมาะสมในการสร้างสื่อการเรียนรู้เสริมทักษะในการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้ เป็นรูปแบบ Google form ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและเจ้าของภาษา จำนวน 3 ท่าน และนำไปแก้ไขตามคำชี้แนะ นำไปทดลองกับกลุ่มย่อยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แก้ไขและปรับจนสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยตนเองของกลุ่มตัวอย่าง

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้ระยะเวลา 5 สัปดาห์ ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งรายละเอียดตลอดจนเอกสารใน Google Classroom อธิบายขั้นตอนการพูดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และสำนวนการพับผ้าเช็ดปาก จากนั้นผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์นักศึกษาทีละคน คนละ 40-50 นาที

สัปดาห์ที่ 2 ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ทำแบบทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน หลังจากนั้นให้นักศึกษาอ่านเอกสารคู่มือรายละเอียดขั้นตอนการพูดนำเสนอ คำศัพท์ และสำนวนการพับผ้าเช็ดปากเพื่อความเข้าใจเบื้องต้น

สัปดาห์ที่ 3 ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเรียนรู้ชุดสื่อวีดิทัศน์ เรื่อง การพับผ้าเช็ดปาก รูปแบบ A (The Pin Wheel Napkin Fold) และรูปแบบ B (The Kimono Napkin Fold) หลังจากนั้นให้นักศึกษาทำแบบวัดความรู้ระหว่างเรียนการพับผ้ารูปแบบ A และ B

สัปดาห์ที่ 4 ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเรียนรู้ชุดสื่อวีดิทัศน์ เรื่อง การพับผ้าเช็ดปาก รูปแบบ C (The Sail Napkin Fold) และรูปแบบ D (The Double Envelope Napkin Fold) หลังจากนั้นให้นักศึกษาทำแบบวัดความรู้ระหว่างเรียนการพับผ้ารูปแบบ C และ D

สัปดาห์ที่ 5 ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทบทวนความรู้จากชุดสื่อวีดิทัศน์ เรื่องผ้าเช็ดปาก เกี่ยวกับขั้นตอนการพุดนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ คำศัพท์และสำนวนการพับผ้าเช็ดปาก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการพับผ้าเช็ดปากทั้ง 4 รูปแบบ หลังจากนั้นให้นักศึกษาทำแบบวัดความรู้หลังเรียนและตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดสื่อวีดิทัศน์ ผ่าน Google Form (Online)

ข้อมูลการวัดความรู้ระหว่างเรียนและหลังเรียนจะถูกส่งเข้ามาในระบบออนไลน์โดยเก็บอยู่บน Google Drive ของผู้วิจัย หลังจากที่ได้ข้อมูลครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์อีกครั้ง เพื่อนำข้อมูลมาประมวลผลและวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์อีกครั้งเพื่อนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรม MiniTab 13 เพื่อวิเคราะห์ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) One way ANOVA และค่า p-value (กิตติศักดิ์ พลอยพานิชกิจ, 2549)

5. ผลการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 การวัดประสิทธิภาพทางการเรียนของนักศึกษาโดยใช้ชุดสื่อวีดิทัศน์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

	คะแนนระหว่างเรียน				คะแนนหลังเรียน			
	52	40	47	51	52	37	48	51
49	35	46	52	45	38	51	57	
54	50	51	60	56	46	56	58	
56	47	50	56	58	55	56	54	
52	55	26	46	53	52	25	50	
52	28	41	44	52	38	49	45	
55	58	52	25	55	58	50	45	
58	58	55	52	58	56	54	52	
33	57	49	43	27	56	52	45	
53	53	59	54	53	57	59	55	
คะแนนรวม	1,954				2,014			
คะแนนเต็ม	2,440				2,440			
Effective (%)	80.1				82.5			
เกณฑ์	75.0				75.0			

จากตารางที่ 1 ผลการวัดประสิทธิภาพทางการเรียนของนักศึกษา พบว่าค่าประสิทธิภาพทางการเรียนของนักศึกษา “ระหว่างเรียน” และ “หลังเรียน” เท่ากับ 80.1/82.5 ซึ่งค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ 75/75 กำหนดไว้

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยใช้ชุดสื่อวีดิทัศน์และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีวิเคราะห์ One-way ANOVA

	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ANOVA p-value
\bar{X}	89.5	103.4	0.000*
SD	17.1	13.2	

* p-value < .05

จากตารางที่ 2 จากตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่า คะแนนหลังเรียน (\bar{X} =103.4, SD= 13.2) สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน (\bar{X} =89.5, SD =17.1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 (p-value <.05)

ตารางที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดสื่อวีดิทัศน์

ข้อที่	หัวข้อ	\bar{X}	SD	ระดับความพึงพอใจ
1	ด้านเอกสารคู่มือ ชุดสื่อวีดิทัศน์	4.57	0.64	พึงพอใจมากที่สุด
2	VDO/ YouTube/ Scan QR Code พร้อมภาพประกอบเสียงสองภาษา (ภาษาอังกฤษ-ภาษาไทย)	4.49	0.64	พึงพอใจมากที่สุด
3	ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ชุดสื่อวีดิทัศน์เรื่อง การพับผ้าเช็ดปาก	4.54	0.57	พึงพอใจมากที่สุด

จากตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อชุดสื่อวีดิทัศน์ พบว่า 1) ด้านเอกสารคู่มือชุดสื่อวีดิทัศน์ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด (\bar{X} = 4.57 และ SD = 0.62) 2) ด้าน VDO/ YouTube/ Scan QR Code พร้อมภาพประกอบเสียงสองภาษา (ภาษาอังกฤษ-ภาษาไทย) ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด (\bar{X} = 4.49 และ SD=0.64) และ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้จากชุดสื่อวีดิทัศน์ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด (\bar{X} = 4.54 และ SD = 0.57)

ข้อสรุปที่สำคัญในงานวิจัยนี้คือ การได้เรียนรู้จากสื่อที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบทเรียน การมีส่วนร่วมในการเลือกรูปแบบการพับผ้าเช็ดปากที่จะนำเสนอด้วยตนเอง และการนำเสนอไปใช้เป็นต้นแบบในการเรียนและการปฏิบัติของนักศึกษา สามารถพัฒนาทักษะการนำเสนอได้อย่างมั่นใจ ดังนั้น ปัจจัยเหล่านี้เป็นเครื่องมือที่ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษามีแรงจูงใจ และสนุกในการเรียนรู้ โดยการใช้ประสาทสัมผัส ตา ดูภาพวีดิทัศน์ อ่านขั้นตอนการพับ หู ฟังเสียง ปาก ฝึกพูดนำเสนอ และมีมือฝึกการพับผ้า อีกทั้งนักศึกษาสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตลอดเวลา

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษา การสร้างชุดสื่อวีดิทัศน์เรื่อง การพับผ้าเช็ดปากเพื่อทักษะการพูดนำเสนอของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย สามารถนำมาอภิปรายผลเพื่อขยายผลการวิจัยให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ตลอดจนข้อค้นพบเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป ดังนี้

6.1 การวัดประสิทธิภาพของชุดสื่อวีดิทัศน์ชุดสื่อวีดิทัศน์เรื่อง เรื่อง การพับผ้าเช็ดปากเพื่อทักษะการพูดนำเสนอของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยใช้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดสื่อวีดิทัศน์เรื่อง การพับผ้าเช็ดปากเพื่อพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 80.1/82.5 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 ทั้งนี้ ชุดสื่อวีดิทัศน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยเอกสารคู่มือและภาพวีดิทัศน์ ได้แยกคำศัพท์ วลี กริยาช่วยเรียงลำดับขั้นตอนการพับผ้าเช็ดปาก พร้อมทั้งคำแปลสองภาษาให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์โดยตรงกับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตย อินตะแก้ว (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพของเอกสารการสอนภาษาอังกฤษสำหรับสำหรับพนักงานในบริการภาคพื้นสายการบินโดยได้ออกแบบชุดเอกสารการสอนเฉพาะให้เหมาะสมกับวิชาและผู้เรียนแล้วหาประสิทธิภาพของตำรา โดยตั้งเกณฑ์ 80/80 กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจลลลา วิทยาเขตธัญบุรี ปีการศึกษา 2554 จำนวน 30 คน นาน 12 สัปดาห์ ผลของการศึกษาพบว่า การเรียนด้วยเอกสารการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพนักงานในบริการภาคพื้นสายการบิน มีประสิทธิภาพ 80.35/82.90 ทั้งนี้ นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่านักศึกษาทำคะแนนได้ดีขึ้นนี้เพราะความรู้จากชุดเอกสารการสอนนี้สามารถนำไปใช้ในการทำงานจริงและกิจกรรม และแบบฝึกหัดในชุดการสอนเป็นประโยชน์กับการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้พุทธินิยมที่อธิบายว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นจากในตัวผู้เรียน โดยมีโครงสร้างทางปัญญาทำหน้าที่รับข้อมูลและจัดระบบความรู้ ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ การออกแบบสื่อเอกสารคู่มือและวีดิทัศน์ได้ออกแบบตามทฤษฎีการเรียนรู้พุทธินิยม โดยมีหลักการคือ ออกแบบสื่อเอกสารตำราเรียนการสอนให้สอดคล้องเหมาะสมและเกิดประโยชน์กับผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ และใช้เวลาในการเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยไม่จำกัด (ทิตนา แคมมณี, 2556 : 90-92)

6.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยโดยใช้ชุดสื่อวีดิทัศน์เรื่อง การพับผ้าเช็ดปาก

ผลการทดสอบ ANOVA พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 ($p\text{-value} < .05$) ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนจึงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เนื่องจาก นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้มีส่วนร่วมในการเลือกรูปแบบการพับผ้าเช็ดปากเพื่อนำเสนอด้วยตนเองและได้ผ่านการเรียนรู้ชุดสื่อวีดิทัศน์ โดยการเรียนรู้จากเอกสารคู่มือ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ขั้นตอนการพูดนำเสนอ คำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการพับผ้าเช็ดปาก ประโยคที่ผู้เรียนสามารถจำและเข้าใจได้ง่าย ซึ่ง อนุชฌน ทนันทชัย (2563 : 54) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบเชิงรุกเป็นการที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกกิจกรรมตลอดจนหาวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เป็นหนึ่งในปัจจัยของการพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาทักษะการนำเสนอของผู้เรียน รวมถึงผู้เรียนได้ดูภาพจากวีดิทัศน์ ฟังเสียง และฝึกพูดตาม พร้อมภาพเคลื่อนไหวประกอบเสียงสองภาษา (ภาษาอังกฤษ-ภาษาไทย) และประโยคที่ผู้เรียนสามารถจำ และเข้าใจได้ง่าย รวมถึงผู้เรียนสามารถดูวีดิทัศน์ ฟังเสียง และฝึกพูดตาม จาก VDO/ YouTube/ Scan QR Code สามารถเรียนรู้ผ่านหน้าจอมือถือ เรียนรู้ได้ตลอดเวลา อย่างอิสระ ผู้เรียนสามารถฝึกการพูด และทบทวนบทเรียนได้ตลอดเวลาไม่จำกัด จึงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น ทำให้คะแนนการวัดความสามารถหลังเรียนสูงกว่าคะแนนวัดความสามารถก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Vygotsky (1978 :84-91) อังอิงใน ทิตนา แคมมณี (2556 : 92) มีแนวคิดว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นเรื่องที่ควรให้ความสำคัญ การที่ผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือในการเรียนรู้จากระดับความสามารถที่มีอยู่ ช่วยพัฒนา

ผู้เรียนให้มีศักยภาพที่ก้าวไปถึงระดับที่ผู้เรียนทำได้ จากการศึกษาคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 (p-value <.05)

6.3 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยที่มีต่อการเรียนรู้ผ่านชุดสื่อวีดิทัศน์ เรื่องการพับผ้าเช็ดปาก

ผลการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดสื่อวีดิทัศน์ ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด เนื่องจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างสามารถเรียนรู้บทเรียน ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ขั้นตอนการนำเสนอ คำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการพับผ้าเช็ดปาก และประโยคที่ผู้เรียนสามารถจำ และเข้าใจได้ง่าย รวมถึงผู้เรียนได้ดูภาพจากวีดิทัศน์ ฟังเสียง และฝึกพูดตาม พร้อมภาพเคลื่อนไหวประกอบเสียงสองภาษา (ภาษาอังกฤษ-ภาษาไทย) เอกสารคู่มือ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ขั้นตอนการพูดนำเสนอ คำศัพท์ สำนวนเกี่ยวกับการพับผ้าเช็ดปาก และประโยคที่ผู้เรียนสามารถจำ และเข้าใจได้ง่าย รวมถึงผู้เรียนสามารถดูวีดิทัศน์ ฟังเสียง และฝึกพูดตาม จาก VDO/ YouTube/ Scan QR Code สามารถเรียนรู้ผ่านหน้าจอมือถือ เรียนรู้ได้ตลอดเวลา อย่างอิสระ ผู้เรียนสามารถฝึกการพูดนำเสนอ และทบทวนบทเรียนได้ตลอดเวลาไม่จำกัด จึงทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น โดยตัวอักษรในเอกสารคู่มือและวีดิทัศน์ มีขนาดและสีของตัวอักษรเหมาะสมสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา อ่านง่าย สบายตาและรูปภาพประกอบที่น่าสนใจ (Njoku, 2015 : 1-8) การเรียนรู้ด้วยตนเอง จากชุดสื่อวีดิทัศน์ นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ ทุกโอกาส สามารถฝึกฟัง ฝึกพูดตาม เรียนรู้ซ้ำจนเกิดความเข้าใจด้วยตนเอง สามารถฝึกปฏิบัติการพับผ้าเช็ดปากให้เกิดความชำนาญ เกิดความเพลิดเพลิน และสนุกกับการเรียนรู้ สอดคล้องกับ Starfish Academy (2021) ที่ได้อธิบายว่า Play and learn ซึ่งออกเสียง เป็น “Plearn” หรือในภาษาไทยคือ “เพลิน” เป็นการเรียนการสอนแบบเล่นปนเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศที่สนุก และเพิ่มความสุขในการเรียนรู้ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีกระบวนการเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้มีความรู้สึกเพลิดเพลินในการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ การพับผ้าเช็ดปากเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาสามารถเรียนรู้และปฏิบัติในเวลาเดียวกัน ทำให้นักศึกษามีความสนุกและกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Syafiq และคณะ (2021 : 50-55) ได้วิจัยแบบ Action research โดยประชากรคือนักศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่สาขาภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัย Muhammadiyah Kudus จำนวน 205 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 85 คน โดยเรียนภาษาอังกฤษผ่าน YouTube Video ผลการศึกษาพบว่า คะแนน Posttest สูงกว่า Pretest ในทุกทักษะ ทั้งนี้เพราะ การเรียนด้วย YouTube Video ทำให้นักศึกษาไม่ต้องพูดต่อหน้าเพื่อนๆ จึงสามารถพัฒนาทักษะการพูดให้นักศึกษาจนเกิดความคล่องแคล่วในด้านการใช้คำศัพท์ การเน้นการออกเสียง ไวยากรณ์ และเนื้อความที่จะพูดดีขึ้น

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

7.1.1 นิสิต นักศึกษา และบุคคลที่สนใจสามารถนำชุดสื่อวีดิทัศน์เรื่อง การพับผ้าเช็ดปากไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอเป็นขั้นตอน

7.1.2 ครูผู้สอนสามารถนำชุดวีดิทัศน์เรื่อง การพับผ้าเช็ดปากเป็นสื่อในการสอนเกี่ยวกับขั้นตอนการพูดนำเสนอเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของผู้เรียน

7.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

7.2.1 การศึกษาวิจัยโดยใช้ชุดสื่อวีดิทัศน์เรื่อง การพับผ้าเช็ดปากเพื่อพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอของนักศึกษาสาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม คณะวิทยาการจัดการ หรือสาขาอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

7.2.2 การศึกษาวิจัยโดยใช้ชุดสื่อวีดิทัศน์เรื่อง การพับผ้าเช็ดปากเพื่อพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษ กับการประเมินความสามารถด้านการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ (Oral Presentation) ผ่านการบันทึก วิดีทัศน์ และเปรียบเทียบเป็นการทดลองสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้งก่อนและหลังเรียน

7.2.3 จากการศึกษาข้อมูลเชิงลึก พบว่ายังมีคะแนนของนักศึกษาจำนวนหนึ่งไม่พัฒนาขึ้น จึงเสนอเพิ่มขั้นตอน ในการพิจารณา ดังนี้

7.2.3.1 สร้าง Histogram เพื่อศึกษาการกระจายของข้อมูลเพื่อแบ่งกลุ่มเก่ง-กลาง-อ่อนทั้งก่อนเรียนและ หลังเรียน

7.2.3.2 จับคู่ข้อมูลดิบของนักศึกษาในกลุ่มเก่ง-กลาง-อ่อนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน จากนั้นนับความถี่ของแต่ละคู่ แล้วใส่ค่าความถี่และร้อยละของแต่ละคู่ลงในตาราง ในการวิจัยครั้งนี้พบการกระจายความถี่ของกลุ่มต่างๆ ดังนี้

		หลังเรียน		
		เก่ง	กลาง	อ่อน
ก่อนเรียน	เก่ง	13 (32.5%)	-	-
	กลาง	11 (27.5%)	4 (10.0%)	-
	อ่อน	6 (17.5%)	1 (2.5%)	5 (12.5%)

7.2.3.3 สุ่มตัวอย่างนักศึกษาจากกลุ่มเก่ง-เก่ง/ กลาง-กลาง/ อ่อน-อ่อน เพื่อสัมภาษณ์ถึงสาเหตุของปัญหา คะแนนที่ได้ไม่พัฒนาขึ้น เพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน

7.2.3.4 ภายหลังจากการแก้ไขปัญหา ให้ทำการทดลองซ้ำกับกลุ่มเหล่านี้เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของ ทักษะและปัญหาของนักศึกษา

8. บทสรุปการวิจัย

ค่าประสิทธิภาพทางการเรียนของนักศึกษา “ระหว่างเรียน” และ “หลังเรียน” เท่ากับ 80.1/82.5 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดที่ 75/75 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 103.4$ SD = 13.2) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 89.5$ SD = 17.1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05 (p-value < .05) และความพึงพอใจต่อชุดสื่อวีดิทัศน์ ทั้งสามด้านของนักศึกษา ได้แก่ ด้านคู่มือชุดสื่อวีดิทัศน์ ด้าน VDO/ YouTube/ QR Code พร้อมภาพประกอบและเสียงสอง ภาษา (ภาษาอังกฤษ-ภาษาไทย) และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้จากชุดสื่อวีดิทัศน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

9. เอกสารอ้างอิง

- กิตติศักดิ์ พลอยพานิชกิจ. (2549). สถิติสำหรับงานวิศวกรรม เล่ม 2 (ประมวลผลโดย MINITAB). กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.
- ชยกร สุตะโคตร และ วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์. (2560). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์ต่างประเทศ. วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 9(26); 103-109.
- ณัฐนันท์ ฤทธิรัตน์ และ ธัญญา ชिरฆมณี. (2557). ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย. Graduate Research Conference: Khon Kaen University. 2839-2847.
- ทีศนา แชมมณี. (2556). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงสมร พงษ์พานิช. (2554). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 – กันยายน 2551. วารสารมนุษยศาสตร์, 18(1); 85-97.
- เนตรเปรี๊ยะ ชุมไชโย. (2561). ทำไมคะแนนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของไทยจึงย่ำแย่มาติดกัน 8 ปี. ค้นคว้าเมื่อ 18 พฤษภาคม 2566, จาก <https://www.bbc.com/thai/Thailand-46093794>.
- ศรีจิตรา นวรัตน์ภรณ์. (2563). การสร้างสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับพนักงานแผนกต้อนรับส่วนหน้าของโรงแรมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเลย. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- สุพล พรหมมาพันธุ์. (2560). บทบาทไอทีกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ. ค้นคว้าเมื่อ 30 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://citly.me/gOBCo>.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2561). ความจำเป็นที่คนไทยต้องมีความเชี่ยวชาญภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขันระดับโลกาภิวัตน์. วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์, 40(1); 22-33.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). คนไทยแห่งอนาคต. วารสารเศรษฐกิจและสังคม, 56(2); 6.
- อนงค์นาด ทนันทชัย. (2563). การใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาทักษะการนำเสนอของนักศึกษาในรายวิชาการนำเสนอผลงานทางธุรกิจ. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 7(1); 54.
- อาทิตย์ อินตะแก้ว. (2557). ประสิทธิภาพของเอกสารการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพนักงานบริการภาคพื้นสายการบิน. วารสารศรีนครินทร์วิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 6(11); 220-221.
- Bawcom, L. (1995). Designing an Advanced Speaking Course. *English Teaching Forum*, 33(1); 41-43.
- Festallor Education. (2020). ความสำคัญของภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ. ค้นคว้าเมื่อ 30 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://citly.me/h2yPI>.
- Grussendorf, M. (2007). *English for Presentation*. New York: Oxford University Press.
- Hutchison, T. & Waters, A. (1987). *English for Specific Purposes*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Jing, W. (2010). Integrated teaching English speaking for student planning to work in tourism business in greater Mekong Sub-region Area. *HRD Journal*, 1(1); 87-98.

- Njoku, C. N. (2015). Developing and Evaluating of English Language Instructional Materials: Tool for the Enhancement and Innovations in Education in Nigeria. **Journal of Research Development, 24(1)**; 1-8.
- Roshid, M., M. (2013). English language proficiency and employment: A case study of Bangladeshi graduates in Australian employment market. **Mevlana International Journal of Education (MIJE), 3(1)**; 68-81.
- Starfish Academy. (2021). **Play and Learn = Plearn**. ค้นคว้าเมื่อ 18 พฤษภาคม 2566, จาก <https://www.Starfishlabz.com/วิดีโอ/291-play-and-learn-plearn>.
- Suphatra , S. (2018). Using video self-assessment to improve students English oral presentation skills. **International (Humanities, Social Sciences and Arts), 11(5)**; 94-104.
- Syafiq, A. N., Rahmawati, A., Anwari, & Oktaviana, T. (2021). Increasing Speaking Skill through YouTube Video as English Learning Material during Online Learning in Pandemic Covid-19. **Elsya: Journal of English Language Studies, 3(1)**; 50-55.